

MUZIEK ALS ONDERDAK ISRAEL NASH

ALS IEMAND RAAD WEET MET EEN REFREIN, DAN ISRAEL NASH WEL. ZIJN MUZIEK WERKT AANSTEKELIJK. AL VANAF ZIJN DEBUUT *NEW YORK TOWN* (2009) ZET HIJ TREFZEKERE LIEDJES NEER EN WINT HIJ PUBLIEK VOOR ZICH, ZEKER IN ONS LAND. HIJ TROK VAN MISSOURI NAAR NEW YORK EN STREEK UITEINDELIJK NEER IN TEXAS, WAAR HIJ EEN HOUTEN STUDIOOTJE HEEFT GEBOUWD ONDER DE ROOK VAN AUSTIN. DOOR LUDO DIELS

In Amsterdam spreken we Israel Nash (37) deze zomer vlak voordat hij teruggaat om zich met zijn band voor te bereiden op de tournee die direct volgt op de lancering van *LIFTED*, zijn vijfde studioalbum. Nash maakt indruk met zijn onafscheidelijke Ray-Ban en zijn grote, langharige gestalte. Een retro-hippie die het zichtbaar naar de zin heeft in Amsterdam. Tijdens het gesprek eet hij vers fruit uit een bakje. "Man, *this stuff tastes so good over here*." Dat mag opmerkelijk heten, Nash woont in de Texas Hill Country met een overvloed aan fruitbomen en perziken. "Ik vang in mijn omgeving liever geluiden op dan dat ik in bomen klim voor vers fruit", zegt de zanger lachend met een diepere spreekstem dan zijn zangstem die zo vaak herinnert aan Neil Young in diens beginjaren.

LIFTED krijgt goede recensies. Een veelgelezen typering is: 'Alsof Neil Young moest invallen bij de Beach Boys'. Het album is een sonische weergave van het Texaanse land-

schap waarin Nash woont. In vergelijking met zijn eersteling *NEW YORK TOWN* en zijn daaropvolgende heerlijke meebrulplaat *BARN DOORS AND CONCRETE FLOORS* (2011) zijn de liedjes behoorlijk aangekleed. Sommige - zoals openingsnummer *Rolling On* - waren zonder die opsmuk wellicht nog beter uit de verf gekomen. De soms barokke geluidsexperimenten hebben de neiging af te leiden van de essentie. Juist daarom verdient het aanbeveling Nash live aan het werk te zien, want dan komen de sterke melodielijnen, de soms hartverscheurende verhalen, de zweem van nostalgie en niet te vergeten prachtige harmonieën in de meest pure vorm tot hun recht.

Ik las dat ze jouw muziek *cosmic rootsrock* noemen. Wat vind je daarvan?

"Daar kan ik goed mee leven. Het is natuurlijk zo dat je alle muziek die je hoort en waarvan je houdt in je opneemt. Dus ergens zullen de Allman Brothers, Neil Young, Grateful Dead,

en Sonic Youth, Pink Floyd en Kraftwerk zich wel een weg hebben gebaand in mijn eigen repertoire."

De vaak gemaakte vergelijking van jouw harmonieën met die van The Beach Boys lijkt me geen slechte.

"Zeker niet. *PET SOUNDS* is een fabuleus album. Ik snap die vergelijking. Ik ben op *LIFTED* meer dan ooit bezig geweest met geluiden opnemen. Dat is nou juist het mooie van een eigen studio. Ik kan me daar helemaal uitleven in geluiden zoeken en geluiden creëren. Dat is fascinerend. Ik was voor dit album echt op zoek naar een eigen geluid, een *sonic experience*. Daardoor klinkt het af en toe wat psychedelisch, denk ik."

Ruimte en tijd zijn voor jou kennelijk heel belangrijk, want op elke plek waar je woonde heb je een muzikaal spoor achtergelaten. Hoe belangrijk is een thuisbasis?

"Dat idee van tijd en ruimte spreekt me zeer aan. Ik denk dat de context waarin je leeft en werkt voor elke muzikant van belang is. >>

ISRAEL NASH

>> Ik ging vanuit Missouri naar de grote stad. De *rush* van New York City is geweldig. Dat vind ik nog steeds boeiend. Maar het leven in die metropool is ontzettend duur. Ik droomde er altijd al van mijn eigen studio te hebben. Dus na een paar jaar ben ik met mijn vrouw naar Dripping Springs in Texas getrokken. Daar kon ik met het gespaarde geld mijn droom verwezenlijken. We wonen in de natuur op een steenworp van Austin, muzikaal met afstand de interessantste stad van Amerika. Muziek zet in Austin de toon. Alles is daar muziek. Bovendien bevat het gemeenschapsleven in Texas me heel goed. Mijn vrouw regelt thuis het management en ik kan me fulltime bezighouden met de muziek. *I feel blessed*.

Als je mijn albums beluistert, hoor je heel duidelijk de verschillen tussen New York en Texas. De *hustle and bustle* van de stad speelde op die eerste albums wel een rol. Het ging ook vaak om mensen die weg wilden, op pad gingen voor een beter bestaan. Nu kies ik andere thema's. Het is nu wellicht groter geworden. Inderdaad, kosmisch. De vibe, de energie is voor mij van belang. Om me te concentreren is het belangrijk dat ik me kan afsluiten. Dat lukt me nu beter dan in New York. Maar de universele thema's zijn overal op de wereld dezelfde. Een gebroken hart is overal een gebroken hart."

Je bevindt je nu wel in Trump heartland. Dat voelt alsof dat op gespannen voet staat met een open, kosmische geest.

"Het land is zwaar verdeeld, dat is waar. Maar de mensen met wie ik omga, zijn allemaal progressieve geesten. Ik vind dat de persoon Trump niet in de geest handelt van Amerika. En dat staat los van politiek links of rechts. Wat hij voorstelt aan de Mexicaanse grens is ronduit inhumaan. Hij verkwanselt onze waardigheid. Dat is heel jammer. Maar nogmaals, hij representeert in mijn beleving niet de gewone Amerikaan. Trump's Amerika conflicteert met de bedoelingen van ons land. Veel van mijn vrienden waren droevig toen Trump president werd. *Rolling On* gaat over doorgaan. We moeten door. Het is overigens zo dat we het veel vaker hebben over de verschillen tussen mensen, terwijl er toch op de keper beschouwd veel meer overeenkomsten zijn."

Sprak de hippie.

Lachend: "Ja, dat kun je wel zeggen. Maar ik geloof echt dat muziek ons overal naartoe brengt. Muziek gooit grenzen open. Het gaat over het universele, het menselijke. Muziek is een daad van optimisme."

Wel goed voor de inspiratie, zo'n periode dat het land zo verdeeld is, lijkt me.

"Ik denk dat de inspiratie voor een deel los staat van de tijd waarin we leven. Natuurlijk kun je op de tijd reflecteren, maar concrete muzikale ideeën hebben, betekent voor mij vooral dat ik me als het ware uit de tijd terugtrek. Tijd betekent niets als je in een goede flow zit. Dan blijft de energie vloeien. Ik wist als jongen van twaalf al dat ik dit wilde doen. Ik heb beslist geen slechte jeugd gehad. Wel ben ik altijd een gevoelige jongen geweest, waardoor ik veel verschillende emoties kan oproepen."

Hoe ben je met LIFTED aan het werk gegaan?

"Net als voor RAIN PLANS, uit 2014, ben ik veel in mijn eentje bezig geweest. Eindeloos spelen op gitaar en piano tot ik beet had. Het bijzondere van mijn eigen studio is dat ik zo lang kan doorgaan als ik zelf wil. Niemand jaagt me op. Soms, als ik de geest krijg, pers ik er op een dag wel vier liedjes uit. Geleidelijk ontstaan ideeën. Maar op zoek gaan naar aparte geluiden vond ik wel een bijzondere bezigheid." ■

Israel Nash live: 2 november in Botanique, Brussel; 10 november in Muziekgieterij, Maastricht; 11 november in Hedon, Zwolle; 12 november in TivoliVredenburg, Utrecht.

Dawes: (vlnr) Wylie Gelber (bas), Griffin Goldsmith (drums), Lee Pardini (toetsen) en Taylor Goldsmith (zang, gitaar)

TOEGANG DAWES

PASSWORDS, HET ZESDE ALBUM VAN DE CALIFORNISCHE ROOTSROCKERS DAWES, OOGST BUITEN DE VERENIGDE STATEN AANMERKELIJK MEER LOF DAN IN EIGEN LAND. HET IS ZANGER, GITARIST EN SONGSCHRIJVER TAYLOR GOLDSMITH OOK OPGEVALLEN. "TERWIJL HET ALBUM VOLGENS MIJ HEEL LOGISCH PAST IN ONS OEUVRE." DOOR LOUIS NOUWS

Taylor Goldsmith is een vakman pur sang. Toen T Bone Burnett een aantal jaren geleden voor het project THE NEW BASEMENT TAPES muzikanten zocht om 'gevonden' teksten van Bob Dylan op muziek te zetten, bevalen diverse invités Goldsmith aan. "Je kunt Taylor er goed bij hebben", erkende Rhiannon Giddens tijdens de nazit van een interview. "Ik hoor, als zo veel muzikanten, wel of iets goed klinkt, maar Taylor is zo iemand die je precies kan vertellen wát er klinkt."